

แผนกลยุทธ์การการเงินคณะศิลปนาฏดุริยางค์
ประจำปีงบประมาณ 2560-2564
(อนุมัติจากคณะกรรมการบริหารคณะเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2562)

คณะศิลปนาฏดุริยางค์

ประจำปีงบประมาณ 2560-2564

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
กระทรวงวัฒนธรรม

บทที่ 1

บทนำ

“ข้าพเจ้าได้เคยพูดในที่ประชุมนี้มาหลายครั้ง เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ ว่าต้องประกอบขึ้นจากความ รู้ ความเข้าใจในศิลปะอย่างถ่องแท้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติและความรักในสิ่งที่ทำแต่เชื่อว่าหลายๆ คน คงจะนึกถึงคุณสมบัติอย่างหนึ่ง คือความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งน่าจะเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เราสามารถ สร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ได้ แท้จริงความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความรักในงานเป็นอย่างมาก เพราะการที่บุคคลจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ในเรื่องใดๆ ขึ้นมาได้ นั้น ย่อมต้องมีความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง หนักแน่นในเรื่องนั้นๆ เสียก่อน ยิ่งถ้าหากเพียรฝึกหัดปฏิบัติจนชำนาญ และมีใจรักในสิ่งที่ทำด้วยแล้วก็ยิ่งจะเป็นปัจจัยส่งเสริมให้ความคิดสร้างสรรค์เกิดได้ง่ายขึ้นรวดเร็วขึ้นจนเป็นปกตินิสัย ด้วยเหตุนี้ความคิดสร้างสรรค์จึงมิได้เป็นสิ่งที่เกิด มีขึ้นเฉพาะกับคนบางคนเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถมีได้ ด้วยการสร้างความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความรักความพอใจในงานที่ทำ จึงขอให้บัณฑิตทุกคนพิจารณาเรื่องความคิดสร้างสรรค์ ให้เข้าใจ แท้จริงแล้วตั้งใจพยายามพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีคุณสมบัติพร้อมที่จะสร้างสรรค์งานศิลปะอันงดงามและทรงคุณค่า เพื่อสืบสานจรรโลงความรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบไป”

พระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประจำปีการศึกษา 2559 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2560

จากพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้อัญเชิญมาข้างต้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้น้อมนำมาเป็นทิศทางและสาระสำคัญในการมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนทุกระดับให้ประสบความสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคมและมีบทบาทเป็นผู้สืบสานจรรโลงความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวัฒนธรรมของชาติสืบไป โดยคำนึงถึงบทบาทของสถาบันในฐานะที่เป็นสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม มีหน้าที่จัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสานสร้างสรรค์ ทำนุบำรุง เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น ดังนั้นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้เห็นความสำคัญกับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับมาอย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังนี้ “ เป็นสถาบันชั้นนำของชาติ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ”

จากพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ได้อัญเชิญมาข้างต้น และวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ น้อมนำพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และวิสัยทัศน์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นเข็มทิศด้านการขับเคลื่อนนโยบายคณะศิลปนาฏดุริยางค์ในฐานะฐานรากสำคัญด้านศิลปนาฏดุริยางค์ เพื่อรองรับนโยบายของสถาบัน มีหน้าที่ผลิตศิลปิน นักวิชาการ นักบริหารจัดการด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทยและคีตศิลป์ไทย คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาและการควบคุมคุณภาพของหลักสูตร และพัฒนาระบบกลไกการประกันคุณภาพภายในให้ครบภารกิจของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพและการบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ คณะที่ว่า “สร้างผู้นำด้านงานอนุรักษ์และสร้างสรรค์ แหล่งรวมองค์

ความรู้และศิลปินต้นแบบ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 พร้อมนำองค์กรตามกลไกธรรมาภิบาล”

วิสัยทัศน์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดแผนพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ พ.ศ. 2560-2564 (ประจำปีงบประมาณ 2563) การพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ในช่วงปีพ.ศ. 2560-2564 มุ่งเน้นการพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์เชิงรุก ทั้งในด้าน การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริหารจัดการ เพื่อนำพาคณะให้เป็นฐานรากสำคัญด้านศิลปนาฏดุริยางค์ เพื่อรองรับนโยบายของสถาบัน และการสร้างผู้นำด้านงานอนุรักษ์และสร้างสรรค์ แหล่งรวมองค์ความรู้และศิลปินต้นแบบ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 พร้อมนำองค์กรตามกลไกธรรมาภิบาล ทั้งนี้คณะศิลปนาฏดุริยางค์จะต้องเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติดังที่ได้ปรากฏในวิสัยทัศน์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการจัดทำแผนพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ฉบับนี้ คำนึงถึงความท้าทายในด้านต่างๆ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภาวะการแข่งขันในตลาดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมที่มีต่อคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แผนนโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี กรอบทิศทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม นโยบายไทยแลนด์ 4.0 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 แผนการศึกษาแห่งชาติ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและแนวคิดการพัฒนาบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนแผนนโยบายต่างๆ ที่สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด และได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้บริหารคณะ ผู้ทรงคุณวุฒิประจำคณะ คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา สโมสรนักศึกษา ตัวแทนนักศึกษา ศิษย์เก่าและผู้ใช้บัณฑิต ในทุกระดับอย่างกว้างขวาง เพื่อสะท้อนมิติการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและเพื่อให้เป็นแผนพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์อย่างแท้จริง

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในปี พ.ศ. 2560-2564 คณะศิลปนาฏดุริยางค์เร่งการขับเคลื่อนแผนพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ไปสู่เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุพันธกิจ ทั้ง 5 ประการดังนี้

พันธกิจที่ 1 การจัดการหลักสูตรด้านนาฏดุริยางคศิลป์ในรูปแบบอนุรักษ์และสร้างสรรค์ศักยภาพสอดคล้องตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

พันธกิจที่ 2 ส่งเสริมผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของบุคลากรและนักศึกษา

พันธกิจที่ 3 ส่งเสริมแหล่งรวมองค์ความรู้ และบริการวิชาการด้วยศิลปินต้นแบบระดับศิลปินแห่งชาติ

พันธกิจที่ 4 สร้างศิลปินต้นแบบรุ่นใหม่ผ่านกลไกด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

พันธกิจที่ 5 พัฒนาระบบบริหารเชิงรุกที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพการบริหารและหลักธรรมาภิบาล

เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจ ทั้ง 5 ประการดังกล่าว สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ไว้ 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศบนพื้นฐานการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และนโยบายประเทศไทย 4.0

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ศึกษา วิจัยเพื่อถอดองค์ความรู้ที่สะท้อนคุณค่า เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ด้านเสาหลักแห่งงานสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริการวิชาการที่ช่วยสืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเสาหลักด้านงานสร้างสรรค์ สะท้อนเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ สู่การเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างภาพลักษณ์องค์กรบนฐานเครือข่ายประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายอย่างเป็นระบบ
ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี
ยุทธศาสตร์ที่ 8 พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้วยกลไกธรรมาภิบาล

บทที่ 2

บริบทและการวิเคราะห์สถานการณ์ (Context and SWOT)

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ในการจัดทำแผนพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2560-2564 (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563) ได้มีการศึกษา ทบทวน และวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามพันธกิจของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ รวมทั้งการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นสภาพแวดล้อมของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ซึ่งได้ดำเนินการไว้บทนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 บริบทที่เกี่ยวข้อง

บริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ได้ดำเนินการวิเคราะห์แยกเป็นประเด็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ 8 ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศบนพื้นฐานการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และนโยบายประเทศไทย 4.0

1.ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 รัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและดำเนินการและ

ตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็น คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ มีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัด และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน และ ประเทศชาติ

2. กรอบยุทธศาสตร์แห่งชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2558-2577), 2.3 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง โอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth), (4) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและ การเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการศึกษา จัดโครงสร้าง จัดการศึกษาเรียนรู้ใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพ และประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากเอกชนในการ จัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ ตัวผู้เรียน รวมทั้งให้ปฏิรูปการเรียนรู้ โดยมุ่งการจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบตั้งแต่ ประถมศึกษาถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและการเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน

3. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การ ฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอการทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อ สังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและ รองรับการลงทุนของขนาดกำลังแรงงาน โดยยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมี สุขให้ครอบครัวไทยรวมทั้งเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และยุทธศาสตร์ที่ 8 ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

4. กรอบทิศทางแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2574 ที่มีวิสัยทัศน์ “คนไทยทุกคนได้รับ การศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” ในยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการ เรียนการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียน ยุทธศาสตร์ที่ 8 การผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อสนองตอบ ตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ และ ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

5. นโยบายรัฐบาล (นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต) (4) การศึกษาและการเรียนรู้ การทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย (4.1) จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้ง การศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกันเพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนา ตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมี คุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนา กำลังคนให้เป็นที่เหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ (4.2) พัฒนาระบบการ ผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำ เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการ เรียนรู้ด้วยตนเอง (4.3) อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่ม มูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ (4.4) สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรม ของประชาคมอาเซียนและเพื่อเป็นการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก และ (4.5) ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี

รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อที่มีคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้แก่เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

6. นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ หรือโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ทั้งนี้สามารถสรุปองค์ประกอบสำคัญได้ดังนี้ โมเดลดังกล่าวเน้นการเป็นการเปลี่ยนทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ (1) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) เป็นการเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) เกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) (2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง (3) เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services (4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และ ทักษะสูง 5 กลุ่มเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ในส่วนการจัดการศึกษาตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 หากพิจารณาย้อนให้เห็นพัฒนาการทางการศึกษาเพื่อให้เข้าใจการศึกษา 4.0 จะพบว่าการศึกษาไทยมีลำดับดังนี้

- การศึกษาไทยยุค 1.0 คือการศึกษาที่สอนแบบครูเป็นผู้ให้ นักเรียนเป็นผู้รับเน้นการท่องจำตำราและทำแบบฝึกหัดตามตำรา ไม่เน้นการเรียนรู้ตามความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

- การศึกษาไทยยุค 2.0 คือการจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและแตกต่างระหว่างบุคคล ปลูกฝังผู้เรียนมีจิตวิญญาณแห่งการเรียนรู้ของผู้เรียน

- การศึกษาไทยยุค 3.0 คือการจัดการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (การระดมความคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) ให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียน

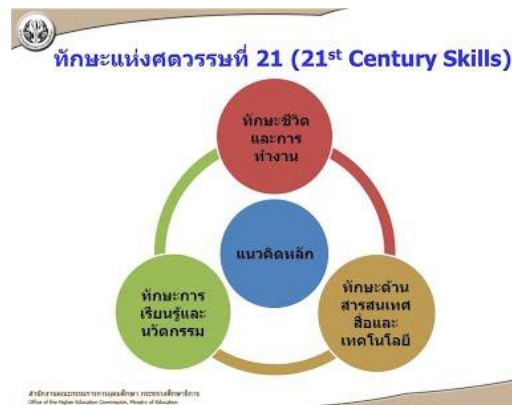
- การศึกษาไทยยุค 4.0 คือการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องกระตุ้นการเรียนรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัยด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ

เส้นทางการศึกษาไทย 4.0 กระทรวงศึกษาธิการได้ส่งเสริมการสนับสนุนโครงการสำคัญได้แก่ ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ เป็นต้น

7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดจุดหมายและหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

8. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

9. ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ศตวรรษที่ 21 สถานการณ์โลกมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 และ 19 ระบบการศึกษา ต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริง ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ในการเตรียมนักเรียนให้พร้อมทั้งชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นเรื่องสำคัญของกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 โดยทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ใน

ประเทศสหรัฐอเมริกาแนวคิดเรื่อง "ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21" ได้ถูกพัฒนาขึ้น โดยภาคส่วนที่เกิดจากวงการนอกการศึกษา ประกอบด้วย บริษัทเอกชนชั้นนำขนาดใหญ่ เช่น บริษัทแอปเปิ้ล บริษัทไมโครซอฟ บริษัททวอลล์ ดิสนีย์ องค์กรวิชาชีพระดับประเทศ และสำนักงานด้านการศึกษาของรัฐ รวมตัวและก่อตั้งเป็นเครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Partnership for 21st Century Skills) หรือเรียกย่อๆว่า เครือข่าย P21 หน่วยงานเหล่านี้มีความกังวลและเห็นความจำเป็นที่เยาวชนจะต้องมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 20 และ 19 จึงได้พัฒนาวิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ขึ้น ทักษะสำคัญที่เด็กและเยาวชนควรมีได้ว่า ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3R และ 4C ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 3 R ได้แก่ Reading (การอ่าน), การเขียน(Writing) และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ
- 4 C (Critical Thinking - การคิดวิเคราะห์, Communication- การสื่อสาร Collaboration-การร่วมมือ และ Creativity-ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษารูปแบบใหม่

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) วิจารณ์ พานิช (2555: 16-21) ได้กล่าวถึงทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังนี้ สารวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบัน การเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์ โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้

ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

- ความรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness)
- ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economics, Business and Entrepreneurial Literacy)
- ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี (Civic Literacy)
- ความรู้ด้านสุขภาพ (Health Literacy)

- ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Literacy)

สาระวิชาหลัก (Core Subjects) ประกอบด้วย

- ภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก
- ศิลปะ
- คณิตศาสตร์
- การปกครองและหน้าที่พลเมือง
- เศรษฐศาสตร์
- วิทยาศาสตร์
- ภูมิศาสตร์
- ประวัติศาสตร์

โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary) หรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่

- ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
- การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา
- การสื่อสารและการร่วมมือ

2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ดังนี้

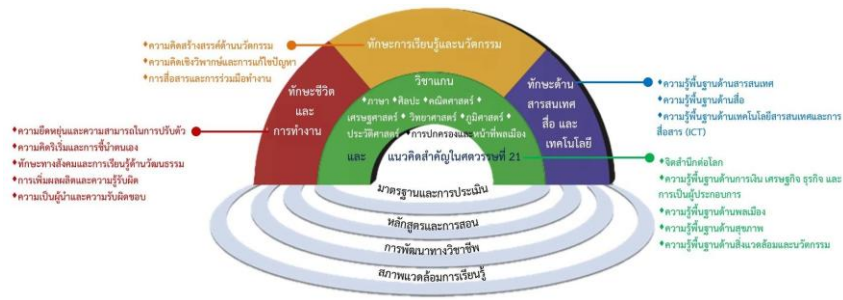
- ความรู้ด้านสารสนเทศ
- ความรู้เกี่ยวกับสื่อ
- ความรู้ด้านเทคโนโลยี

3. ด้านชีวิตและอาชีพ ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ นักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญดังต่อไปนี้

- ความยืดหยุ่นและการปรับตัว
- การริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตัวเอง
- ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม
- การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability)
- ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)

ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R x 7C ได้แก่ 3R คือ Reading (อ่านออก), (W)riting (เขียนได้), และ (A)rithmetics (คิดเลขเป็น) 7C ได้แก่

- Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา)
- Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม)
- Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์)
- Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ)
- Communications, Information, and Media Literacy (ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ)
- Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร)
- Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้)

ภาพ : แนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21

10. รัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนทุกช่วงวัย โดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะที่สามารถ ประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ส่งเสริม อาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน การศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพ ซึ่งนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) กล่าวไว้ในรายการคืนความสุขให้คนในชาติว่า “วันนี้การผลิต กำลังคน ต้องมาดูก่อนว่า คุณภาพที่เราต้องการเป็นอย่างไร มีคุณสมบัติอะไร อย่างไร ต้องมุ่งหวังคุณภาพมากกว่าปริมาณ การผลิตกำลังคน ในสายวิชาชีพให้เป็นแรงงานคุณภาพหรือแรงงานที่มีฝีมือของประเทศนั้น จบมาแล้วต้องมีงานทำ ถ้าเราไม่ปรับ ระบบการศึกษาเพื่อผลิตกำลังคน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จบมาก็ไม่มีงานทำอีก ” รัฐบาล ได้ตั้งเป้าหมายในการนำพาประเทศเข้าสู่โมเดล “ประเทศไทย 4.0 (Thailand 4.0)” ที่มุ่งปรับเปลี่ยนโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ “เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ” รูปแบบเศรษฐกิจจะเปลี่ยนจากอุตสาหกรรม ที่เน้นการผลิตปริมาณมากและใช้แรงงานราคาถูก ไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ที่พึ่งพาความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แนวคิดดังกล่าวนี้ได้รับการอธิบายอย่างกว้างขวางทั้งในระดับชาติและ ระดับนานาชาติ โดยในระดับนานาชาติ ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติ ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development 2 กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง Goals: SDGs) เพื่อสร้าง หลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ ตลอดชีวิต เข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัย ที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573 ซึ่งประเทศไทย ได้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของคณะกรรมการ ความสงบแห่งชาติ (คสช.) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วง ชีวิต การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง สอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560-2564) ที่ยึดคนเป็น ศูนย์กลางการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการแข่งขัน ของชาติ เป็นผลให้การพัฒนากำลังคนต้องปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับโลก ในศตวรรษที่ 21 ใน 4 มิติ คือ 1) เป็นคนไทยที่มีความรู้ ทักษะ และ ความสามารถที่สอดคล้องกับโลกในศตวรรษที่ 21) เป็นคน ไทยที่มี ความรับผิดชอบต่อสังคม 3) เป็นคนไทยที่มีอัตลักษณ์ความเป็นไทยสามารถ ยืนอย่างมีศักดิ์ศรีในเวที สากล และ 4) เป็นดิจิทัลไทยเพื่อสอดคล้องกับ การเข้าสู่ยุคดิจิทัล ประกอบกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) อย่างเป็นทางการในปี 2558 ก่อให้เกิดการเชื่อมโยง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเคลื่อนย้าย แรงงานระหว่างประเทศสมาชิก ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนา กำลังคน ให้มีมาตรฐานเทียบเคียงกับอาเซียนและนานาชาติเพื่อเตรียมพร้อมสู่สังคม ยุคใหม่ และเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันทั้งในอาเซียนและสากล สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาในฐานะหน่วยงานระดับ นโยบาย ที่มีภารกิจสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติ ได้ให้ความสำคัญ ในเรื่องดังกล่าวอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่องการผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 3 และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ ซึ่งมี เป้าหมายที่จะพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาด แรงงานและการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีแนวทางในการ พัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือ การส่งเสริม

สนับสนุนการขับเคลื่อน ระบบคุณวุฒิทั้งด้านการศึกษาและอาชีพสู่การปฏิบัติ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการ สภา การศึกษา ในฐานะหน่วยงานหลักในการจัดทำ “กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ” (National Qualifications Framework: NQF) ตามที่คณะรัฐมนตรี ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2556 และจัดทำแผนการ ขับเคลื่อน กรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ตามที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2557 ได้ดำเนินการขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติมาอย่างต่อเนื่อง ผ่านกลไกการดำเนินงานของคณะกรรมการ ที่ปรึกษาการขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ และคณะทำงานขับเคลื่อน กรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ เพื่อ ร่วมกันกำหนดแนวทางการนำ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติสู่การปฏิบัติ โดยที่การขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ เป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับ หลายหน่วยงาน ทั้งหน่วยงานด้านการศึกษาและด้านอาชีพ คณะกรรมการ ที่ปรึกษาการ ขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2559 ซึ่งมี พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานการประชุม มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้ง “คณะกรรมการกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ” โดยมีรองนายกรัฐมนตรี ที่กำกับ ดูแลงานคุณวุฒิการศึกษา/งานคุณวุฒิ วิชาชีพ เป็นประธานกรรมการ และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ ทำหน้าที่ แทนคณะกรรมการที่ปรึกษาการขับเคลื่อนกรอบคุณวุฒิแห่งชาติเดิม เพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการระดับชาติที่ มีอำนาจหน้าที่ (authority) ในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอก 4 กรอบ คุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง กระทรวงศึกษาธิการ โดยได้มีการปรับกลไกและกรอบการดำเนินงานใหม่ ให้มี ความชัดเจนยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้สามารถนำกรอบคุณวุฒิแห่งชาติไปสู่ การปฏิบัติอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น ซึ่ง คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการแต่งตั้ง คณะกรรมการกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2559 นอกจากนี้ ในการประชุมดังกล่าวยังมีมติให้ปรับระดับกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติจาก 9 ระดับ เป็น 8 ระดับ เพื่อให้สอดคล้องกับ ระดับคุณวุฒิของ กรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน (ASEAN Qualifications Reference Framework: AQRF) ซึ่ง เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) เป็นสำคัญในการจัดระดับคุณวุฒิหลีกเลี่ยงปัญหาความสับสนและ ง่ายต่อ การเทียบเคียงระดับคุณวุฒิของผู้เรียนและแรงงานไทยในอนาคต โดยมอบหมาย ให้สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษาในฐานะฝ่ายเลขานุการดำเนินการ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน สำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน สถาบันคุณวุฒิ วิชาชีพ (องค์การ มหาชน) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และสถาบันวิจัยเพื่อ การพัฒนาประเทศไทย พิจารณาปรับระดับกรอบคุณวุฒิ จาก 9 ระดับ เป็น 8 ระดับ พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียด องค์ประกอบ ระดับคุณวุฒิ รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างระบบงานที่เกี่ยวข้องกับกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติให้มีความ ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกำหนดบทบาทและภารกิจของ หน่วยงานในประเทศให้สอดคล้องกับกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติ และเกณฑ์ การเทียบเคียงกรอบคุณวุฒิอ้างอิงอาเซียน ซึ่งจะทำได้สามารถนำกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติสู่การ ปฏิบัติอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น โดยจัดทำเป็น “(ร่าง) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง” และให้ นำเสนอคณะกรรมการ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติพิจารณา เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป กรอบ คุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 5 คณะกรรมการกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2660 มีมติเห็นชอบ “(ร่าง) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง” โดยให้นำข้อเสนอแนะจากการ ประชุมไปปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีความเป็นสากลยิ่งขึ้น ก่อนนำเสนอ คณะรัฐมนตรี 2 สารสำคัญของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ 2.1 หลักการสำคัญของกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบคุณวุฒิ แห่งชาติพัฒนาขึ้นภายใต้หลักการสำคัญ ดังนี้

- 1) สร้างความเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้ที่สำเร็จ การศึกษาจากสถาบันการศึกษากับ สมรรถนะในการปฏิบัติงานตามความต้องการ ของภาคการผลิตและบริการ ซึ่งกรอบคุณวุฒิแห่งชาติกำหนด สมรรถนะ แกนกลางและสมรรถนะอาชีพ และใช้สมรรถนะที่ได้รับการยอมรับร่วมกัน ดังกล่าวมาพัฒนาและ กำหนดหลักสูตร รวมทั้งออกแบบระบบการเรียนการสอน พัฒนาผู้บริหาร คณาจารย์ ครู ผู้ควบคุมการฝึกปฏิบัติ ในสถานประกอบการ (ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ธุรกิจและบริการ) และบุคลากรทาง การศึกษา ส่งเสริม

สนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร เพื่อเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาและสถานประกอบการ ในการจัดการเรียน การสอนที่สนองต่อความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

2) พัฒนาระบบการทดสอบ วัดและประเมินความรู้ ทักษะ และเทียบโอนประสบการณ์ที่เปิดกว้าง ยืดหยุ่น หลากหลาย เพื่อให้ทุกคน สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก และตลอดเวลา เป็นการยกระดับความรู้ ความสามารถและคุณวุฒิทางการศึกษาของผู้ที่อยู่ในตลาดแรงงาน 6 กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง

3) เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของสถาบันการศึกษา ในการบริหารและจัดการศึกษาเพื่อ สนองต่อความต้องการของภาคการผลิต และบริการ ซึ่งจำเป็นต้องบริหารและจัดการโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3 ฝ่าย ทั้งฝ่ายสถาบันการศึกษาในฐานะผู้ผลิตกำลังคน ฝ่ายผู้ผลิตสินค้าและบริการ ในฐานะผู้ใช้ประโยชน์ และฝ่าย กำลังแรงงานที่เป็นผลผลิตจากหน่วยงานทาง ด้านการศึกษา

4) พัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร คณาจารย์ ครูและบุคลากร ทางการศึกษา และผู้ควบคุมการฝึก ปฏิบัติในสถานประกอบการ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถจัดการเรียนการสอนรูปแบบที่หลากหลาย โดย เน้น สมรรถนะอาชีพ และทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา

5) สร้างความเข้มแข็งให้แก่สถานประกอบการในแต่ละกลุ่ม สาขาวิชา/วิชาชีพ รวมทั้งสถาบัน/ องค์กรวิชาชีพในการให้การรับรอง สมรรถนะแกนกลางและสมรรถนะอาชีพ อันเป็นกลไกสำคัญในการสร้าง แรงจูงใจให้เกิดการพัฒนากระบวนกรศึกษาตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ผ่านการกำหนดค่าตอบแทนที่สะท้อน ศักยภาพ ความสามารถและสมรรถนะ ในการปฏิบัติงานในแต่ละระดับคุณวุฒิภายใต้กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ กรอบ คุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework: NQF) จึงเป็นกรอบแนวทางการเชื่อมโยงระบบคุณวุฒิ ของประเทศทุกระดับ และประเภท ให้ยึดโยงกับระดับความสามารถของบุคคลที่เป็นผลลัพธ์ของ การเรียนรู้ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ จากกรอบคุณวุฒิ ทางการศึกษาซึ่งเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงาน ทางการศึกษา และ กรอบมาตรฐานอาชีพซึ่งเป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านมาตรฐานอาชีพ/ ฝีมือ แรงงาน/วิชาชีพ และองค์กรต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้กลไกของกรอบคุณวุฒิ แห่งชาติในการเชื่อมโยง เพื่อให้เกิดระบบการ พัฒนากำลังคนระดับชาติ ที่เป็นเอกภาพ ดังแสดงในแผนภาพที่ 1 กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 7.2.2 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง 1) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (National Qualifications Framework) หมายถึง กรอบ แนวทางการเชื่อมโยงผลลัพธ์การเรียนรู้ของ ระดับคุณวุฒิการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละระดับ และ ประเภทการศึกษากับระดับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานอาชีพ

1.1) คุณวุฒิการศึกษา (Educational Qualifications) หมายถึง แนวทางการจัดและแบ่งระดับ คุณวุฒิการศึกษา ตามระดับและ ประเภทการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา

1.2) มาตรฐานอาชีพ (Occupational Standard) หมายถึง แนวทางการกำหนดระดับ ความสามารถในการปฏิบัติงาน หรือ ระดับสมรรถนะในการปฏิบัติที่มีความยุ่งยากซับซ้อนต่างกัน ประกอบด้วย มาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ มาตรฐานฝีมือแรงงาน และมาตรฐาน อาชีพในระดับสากล

กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ (NQF) ได้กำหนดองค์ประกอบของ คุณวุฒิ (Descriptors) ที่เป็นแกนกลางใน การอ้างอิงไว้ 8 ระดับ บนฐานของ ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcomes) ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบ (Application and Responsibility) ดังนี้

1) ระดับคุณวุฒิ (Levels) กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ได้กำหนดระดับความสามารถ หรือความสามารถ ในการปฏิบัติงานตามขอบเขตความรู้ ทักษะ และ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ และความรับผิดชอบซึ่ง เชื่อมโยงกับผลลัพธ์ การเรียนรู้ ที่มีข้อกำหนดขอบเขตที่แตกต่างกันตั้งแต่ระดับง่ายไปยาก จากระดับ 1-8 โดยมี ลักษณะเป็นแกนกลางที่สามารถประยุกต์ใช้ได้กับ กำลังคนในแต่ละกลุ่มสาขาอาชีพ/วิชาชีพ

2) ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning outcomes) ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ (1) ความรู้ (Knowledge) ครอบคลุมในเรื่องความรู้เชิง วิชาการ แนวคิด ทฤษฎี ข้อเท็จจริงต่าง ๆ (2) ทักษะ (Skills) ครอบคลุม ทักษะด้านการคิดอย่างมีเหตุผล การหยั่งรู้ การคิดสร้างสรรค์ และการปฏิบัติ กรอบคุณวุฒิแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง 11 และ (3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้และความ

รับผิดชอบ (Application and Responsibility) ผลลัพธ์การเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านนี้ มีความแตกต่างกันไป ในแต่ละระดับ ทั้งในด้านความซับซ้อนและความลึกซึ้งของความรู้ความเข้าใจ ด้านวิชาการ และทักษะความสามารถที่ควรมีในแต่ละระดับการศึกษา เช่น ความสามารถในการบูรณาการความรู้ ความเป็นอิสระ และความคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้และการปฏิบัติงาน โดยคุณวุฒิในแต่ละระดับ มีองค์ประกอบที่ใช้อธิบายคุณวุฒิ (Descriptors) ตามมิติแต่ละด้าน

11. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้านนาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
- (3) การพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

12. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

13. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดการเรียนการสอน และพัฒนาบัณฑิต สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ศึกษา วิจัยเพื่อถอดองค์ความรู้ที่สะท้อนคุณค่า เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ด้านเสาหลักแห่งงานสร้างสรรค์

1. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 54 รัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับส่งเสริมและสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ มีความเชี่ยวชาญได้ตามความถนัด และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

2. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 57 (1) อนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย (2) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม

3. นโยบายรัฐบาล (นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต) (4) การศึกษาและการเรียนรู้ การทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย (4.1) จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้ง การศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกันเพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพการเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำและพัฒนา กำลังคนให้เป็นที่เหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ (4.2) พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (4.3) อนุรักษ์ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น

รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมเพื่อการเรียนรู้สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ (4.4) สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน และวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่เสาหลักวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียนและเพื่อเป็นการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก และ (4.5) ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อที่มีคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้แก่เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

4. นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ หรือโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ทั้งนี้สามารถสรุปองค์ประกอบสำคัญได้ดังนี้ โมเดลดังกล่าวเน้นการเป็นการเปลี่ยนทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ (1) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม (Traditional Farming) เป็น การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) เกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) (2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลือตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง (3) เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services (4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และ ทักษะสูง 5 กลุ่มเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ในส่วนการจัดการศึกษาตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 หากพิจารณาย้อนให้เห็นพัฒนาการทางการศึกษาเพื่อให้เข้าใจการศึกษา 4.0 จะพบว่าการศึกษาไทยมีลำดับดังนี้

- การศึกษาไทยยุค 1.0 คือการศึกษาที่สอนแบบครูเป็นผู้ให้ นักเรียนเป็นผู้รับเน้นการท่องจำตำราและทำแบบฝึกหัดตามตำรา ไม่เน้นการเรียนรู้ตามความสามารถของผู้เรียนรายบุคคล

- การศึกษาไทยยุค 2.0 คือการจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจและแตกต่างระหว่างบุคคล ปลูกฝังผู้เรียนมีจิตวิญญาณแห่งการเรียนรู้ของผู้เรียน

- การศึกษาไทยยุค 3.0 คือการจัดการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่ และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยใช้กระบวนการทางปัญญา (การระดมความคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) ให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียน

- การศึกษาไทยยุค 4.0 คือการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องกระตุ้นการเรียนรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัยด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ

เส้นทางการศึกษาไทย 4.0 กระทรวงศึกษาธิการได้ส่งเสริมการสนับสนุนโครงการสำคัญได้แก่ ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ เป็นต้น

5. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

6. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ

ปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

7. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
- (3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

8. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

9. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัย การสร้างผลงานสร้างสรรค์ ผลงานนวัตกรรม ต่อยอดงานศิลป์บนพื้นฐานเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและความเป็นไทย และเผยแพร่ผลงานในระดับชาติและนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริการวิชาการที่ช่วยสืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ มาตรา 57 (1) อนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ และจัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย (2) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดจุดหมายและหลักนารจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

3. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

(3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

5. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเสาหลักด้านงานสร้างสรรค์ สะท้อนเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ สู่อการเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย (2) อนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟูบริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดจุดหมายและหลักรับการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดำรงในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน โดยยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้

3. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

(1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

(3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

5. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

6. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสืบสานศิลปวัฒนธรรมและสร้างเสริมคุณค่าทางสังคม และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติด้วยต้นทุนทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างภาพลักษณ์องค์กรบนฐานเครือข่ายประชาสัมพันธ์

1. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ

ปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
- (3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

3. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาศักยภาพและเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

1. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาศักยภาพให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
- (3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

3. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี

1. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีด

ความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
- (3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

3. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 8 พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้วยกลไกธรรมาภิบาล

1. พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญตามสาขาวิชาการหรือวิชาชีพที่ตนถนัด สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับโลกได้ และ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และทักษะ ที่จำเป็น เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถปรับเปลี่ยน ตนเองเพื่อรองรับสังคมโลกที่จะเปลี่ยนแปลงในอนาคต มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. แผนแม่บทการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2569) แผนแม่บทดังกล่าวเป็นแผนระยะยาวสำหรับหน่วยงานในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จะนำไปเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการศึกษา และการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญเน้นการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมด้าน นาฏศิลป์ ด้านดุริยางคศิลป์ ด้านคีตศิลป์ ด้านช่างศิลป์ ด้านทัศนศิลป์ สู่ความเป็นสถาบันชั้นสูงทางศิลปวัฒนธรรมระดับชาติ โดยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ไว้ 3 ประเด็น คือ

- (1) การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (2) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ
- (3) การพัฒนาระบบการการจัดการข้อมูลองค์ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

3. ทิศทางการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

4. แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์กรให้เป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ บนฐานการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

บทที่ 3

บทวิเคราะห์

ด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์
ปัจจัยภายในของสถานศึกษา

ปัจจัยภายในคณะศิลปนาฏดุริยางค์

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>1. ปัจจัยด้านโครงสร้างและนโยบาย (S1)</p> <p>1.1 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจนมีการกระจายอำนาจการบริหารงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการมีส่วนร่วม (S1)</p> <p>1.2 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และคณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็นเสาหลักด้านการสืบสาน สร้างสรรค์ และ ศิลปวัฒนธรรม (S1)</p> <p>1.3 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และคณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและมีนโยบายตามอัตลักษณ์ที่มีความชัดเจนว่าด้วย สืบสาน สร้างสรรค์ งานศิลป์ (S1)</p> <p>1.4 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และคณะศิลปนาฏดุริยางค์มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการบริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ</p>	<p>1.1 การนิเทศภายในไม่เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด (S1)</p> <p>1.2 การติดตามแผนยุทธศาสตร์ทุกตัวบ่งชี้ไม่เป็นไปตามรอบที่กำหนด (S1)</p> <p>1.3 คณะศิลปนาฏดุริยางค์มีโครงสร้างการจัดการศึกษาแบบห้องเรียนเครือข่ายส่งผลต่อการบริหารจัดการ (S1)</p>

จุดแข็ง	จุดอ่อน
<p>2. ปัจจัยด้านผลผลิตและการให้บริการ (S2)</p> <p>2.1 สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุตามเป้าหมายหลักสูตร ทั้งสอดคล้องกับ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (S2)</p> <p>2.2 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ใช้ประโยชน์จากอาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และบุคลากร ทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน (S2)</p> <p>2.3 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ จัดกิจกรรมที่หลากหลายเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากชุมชนเป็นอย่างดีโดยเฉพาะด้านศิลปวัฒนธรรม (S2)</p> <p>2.4 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ได้มาตรฐาน (S2)</p>	<p>2.1 ภูมิปัญญาท้องถิ่นของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ยังไม่หลากหลาย (S2)</p> <p>2.2 ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ และ เทคโนโลยีของนักศึกษายังไม่บรรลุตามเป้าหมาย (S2)</p>
<p>จุดแข็ง</p> <p>3. ด้านประสิทธิผลการบริหารคน (M1)</p> <p>3.1 บุคลากรคณะมีความเชี่ยวชาญด้านนาฏดุริยางคศิลป์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ (ศิลปินแห่งชาติ) (M1)</p>	<p>จุดอ่อน</p> <p>3.1 ด้านการบริหารงานบุคคลของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ยังขาดการวางแผนพัฒนาด้านบุคลากร ทั้งการกำหนด</p>

<p>3.2 คณาจารย์และบุคลากรของคณะมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะด้านนาฏดุริยางคศิลป์สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีศักยภาพทางวิชาชีพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ (M1)</p> <p>3.3 คณาจารย์ในคณะมีวุฒิการศึกษาตรงตามสาขาที่สอนทั้งสามารถปฏิบัติงานด้านสายสนับสนุนของควบคู่ไปกับการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (M1)</p> <p>3.4 คณาจารย์ในคณะมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเคียงจำนวนมาก (M1)</p> <p>3.5 คณาจารย์ในคณะดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งเทียบเคียง (M1)</p> <p>3.6 คณาจารย์และบุคลากรมีความรัก ความผูกพัน ความภาคภูมิใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กร</p> <p>3.7 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ มีวิสัยทัศน์ มีความมุ่งมั่น เสียสละเป็นตัวอย่างที่ดีส่งผลให้ทีมงานมีความเข้มแข็งมีส่วนร่วม และรักองค์กร (M1)</p> <p>3.8 คณาจารย์และนักศึกษามีความใกล้ชิดผูกพันกันแบบรุ่นพี่รุ่นน้องจึงก่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาองค์กรได้อย่างคล่องตัว (M1)</p> <p>3.9 คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษามีความรู้ความสามารถและพร้อมในการให้บริการวิชาการและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม (M1)</p> <p>3.10 นักศึกษาของคณะมีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะเข้ามาศึกษาต่อในคณะฯเพื่อรับการถ่ายทอดทักษะด้านนาฏดุริยางคศิลป์จากคณาจารย์ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญระดับประเทศ (M1)</p> <p>3.11 นักศึกษามีทักษะและความชำนาญในวิชาชีพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสร้างงานจนก่อให้เกิดประโยชน์คุณค่าต่อสังคม พาณิชย และเชิงเศรษฐกิจ (M1)</p>	<p>ภาระงานอย่างเป็นระบบ (Career Path) สมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะตามสายงาน (Functional Competency) (M1)</p> <p>3.2 คณาจารย์ในคณะมีจำนวนไม่เพียงพอกับสาขาวิชาที่เปิดทำการสอนทั้งไม่สอดคล้องกับสัดส่วน FTES ตามระเบียบประกันคุณภาพการศึกษาของ สกอ. กลุ่มศิลปกรรม (สัดส่วน 1:8) (M1)</p> <p>3.3 การพัฒนาคณาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการขาดความต่อเนื่อง (M1)</p> <p>3.4 คณาจารย์และบุคลากรมีภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน (M1)</p> <p>3.5 บุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน (M1)</p> <p>3.6 บุคลากรในคณะขาดความรู้ด้านการจัดทำแผนที่ถูกต้องตามหลักการ (M1)</p>
<p style="text-align: center;">จุดแข็ง</p> <p>4. ด้านประสิทธิภาพทางการเงิน (M2)</p> <p>4.1 สถานศึกษามีการใช้จ่ายเงินถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ สามารถตรวจสอบได้ (M2)</p> <p>4.2 คณะศิลปนาฏดุริยางคศิลป์ได้รับเงินสนับสนุนจากการทรวงวัฒนธรรมในการบริหารจัดการ (M2)</p> <p>4.3 คณะศิลปนาฏดุริยางคศิลป์ได้รับเงินสนับสนุนอื่นๆจากการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อน</p>	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน</p> <p>4.1 การใช้จ่ายเงินของสถานศึกษาเกิดความล่าช้าและไม่คล่องตัว เนื่องจากต้องใช้จ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการ (M2)</p> <p>4.2 คณะศิลปนาฏดุริยางคศิลป์ขาดการวิเคราะห์สถานะทางการเงินเพื่อความมั่นคงในระยะกลางและระยะยาวเพื่อการตัดสินใจแก่ผู้บริหาร (M2)</p> <p>4.3 คณะศิลปนาฏดุริยางคศิลป์ขาดการระดมทุนที่ต่อเนื่องจาก</p>

<p>ด้านการบริหารองค์กร (M2)</p> <p>4.4 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ได้รับเงินสนับสนุนด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องจากสถาบัน (M2)</p>	<p>ภายนอกที่นอกเหนืองบประมาณจากเงินรายได้ (M2)</p> <p>4.4 เงินรายได้ต่อหัวไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากการจำกัดรับนักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพแก่ผู้เรียน (M2)</p>
<p style="text-align: center;">จุดแข็ง</p> <p>5. วัสดุและอุปกรณ์ทางการศึกษา (M3)</p> <p>5.1 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีสถานที่ตั้งใกล้กับแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายมิติ (M3)</p> <p>5.2 คณะศิลปนาฏดุริยางค์มีสถานที่ตั้งที่เหมาะสมที่จะตั้งเป็นศูนย์กลางด้านบริการวิชาการด้านนาฏดุริยางคศิลป์ (M3)</p> <p>5.3 คณะศิลปนาฏดุริยางค์มีเวทีรองรับการพัฒนาศักยภาพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ทั้งของนักศึกษาและบุคลากร (M3)</p> <p>5.4 คณะศิลปนาฏดุริยางค์มีสถานที่เหมาะสมสามารถจัดการแสดงทางด้านนาฏดุริยางคศิลป์เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม (M3)</p>	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน</p> <p>5.1 คณะศิลปนาฏดุริยางค์อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องพิเศษ และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาไม่เพียงพอต่อนักศึกษา (M3)</p> <p>5.2 สถานศึกษามีสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาไม่เพียงพอต่อการใช้งาน (M3)</p> <p>5.3 แหล่งค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ไม่เพียงพอต่อนักศึกษา (M3)</p> <p>5.4 อุปกรณ์ด้านการเรียนการสอนด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไม่ได้มาตรฐานและไม่สอดคล้องกับยุคสมัย ซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน (M3)</p>
<p style="text-align: center;">จุดแข็ง</p> <p>6. การบริหารจัดการ (M4)</p> <p>6.1 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีการบริหารหลักสูตรและดำเนินการอย่างเป็นระบบ (M4)</p> <p>6.2 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีการบริหาร งานด้านงบประมาณอย่างระบบ (M4)</p> <p>6.3 คณะศิลปนาฏดุริยางค์บริหารจัดการองค์ความรู้ ทั้ง 5 ด้าน ทั้งที่จัดทำในนามคณะ และร่วมกับสถาบัน (M4)</p>	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน</p> <p>6.1 การจัดการข้อมูลสารสนเทศไม่ทันต่อการใช้งาน (M4)</p> <p>6.2 กระบวนการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกขาดความต่อเนื่องและเป็นรูปแบบที่ชัดเจน (M4)</p> <p>6.3 กระบวนการและกลไกด้านลิขสิทธิ์ของงานวิจัยและสร้างสรรค์ยังขาดความชัดเจน (M4)</p>

ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-Cultural)	
โอกาส	อุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับชุมชน การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นของสังคม ค่านิยมของการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา เนื่องจาก ปัจจุบันมีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากขึ้น เจตคติของบุคคลทั่วไปและบุคคลภายนอกที่มีต่อมหาวิทยาลัย เช่น เจตคติด้านการให้บริการวิชาการ ด้านวิชาการ ด้านคุณภาพบัณฑิต เป็นสิ่งกระตุ้นให้สถาบันนำเอามาพัฒนาปรับปรุงศักยภาพให้บุคคลทั่วไปมีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย สภาพสังคมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพด้านนาฏดุริยางคศิลป์ 	<ol style="list-style-type: none"> สังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศจำนวนมากส่งผลต่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย รูปแบบศิลปวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
ด้านเทคโนโลยี (Technology)	
โอกาส	อุปสรรค
<ol style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีในปัจจุบันเอื้อต่อการจัดเก็บองค์ความรู้ที่หลากหลายรูปแบบ รูปแบบเทคโนโลยีในปัจจุบันที่ส่งผลต่อการลดต้นทุนและลดเวลาในการบริหารจัดการ ระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน ระบบเทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลต่อการพัฒนากระบวนการด้านการสื่อสาร 	<ol style="list-style-type: none"> ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการละเมิดลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญาในงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ระบบเทคโนโลยีปัจจุบันส่งผลต่อการเกิดช่องว่างระหว่างคณาจารย์และนักศึกษา
ด้านเศรษฐกิจ (Economics)	
<ol style="list-style-type: none"> การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันมีการพัฒนาตนเอง เพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจระดับชาติและระดับโลก การเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารงบประมาณของประเทศ สภาพของตลาดแรงงานในอนาคต
ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal)	
<ol style="list-style-type: none"> การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหาร เนื่องจากเป็นหลักต่อการบริหารและสามารถตรวจสอบได้ นโยบายการพัฒนาบุคลากรระดับอุดมศึกษา ทำให้บุคลากรได้รับการพัฒนาศักยภาพมากขึ้น นโยบายการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงสถาบัน 	<ol style="list-style-type: none"> การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงของนโยบายระดับประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ขาดความชัดเจนทำให้การบริหารจัดการและการจัดการศึกษาได้รับผลกระทบ นโยบายของรัฐบาลที่เปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย ต่างๆ ได้รับผลกระทบ

<p>4. นโยบายการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาทำให้สถาบันต้องพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง</p> <p>5. นโยบายการปฏิรูปการเงินอุดมศึกษาและนโยบายกฎหมายอุดมศึกษา ทำให้สถาบันต้องให้ความสำคัญในการติดตามและเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับการบริหารจัดการ</p> <p>6. นโยบายกระทรวงวัฒนธรรมส่งเสริมและสนับสนุนด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>7. หน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศไว้วางใจสถาบัน คณะ คณาจารย์และนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p>	<p>เนื่องจาก นโยบายของสถาบันและคณะฯต้องปรับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง</p> <p>3.นโยบายและกรอบยุทธศาสตร์ของกระทรวงวัฒนธรรมไม่สามารถสร้างความคล่องตัวด้านการจัดการเรียนรู้ และการสอน</p>
---	--

การวิเคราะห์ความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย Stakeholders

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	สิ่งที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการจาก คณะวิชา	สิ่งที่คณะวิชาต้องการจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1. นักศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ - การบริการอย่างทั่วถึงในวัสดุอุปกรณ์และห้องปฏิบัติการที่รองรับด้านการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - นักศึกษาที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ - มีศักยภาพด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และ คีตศิลป์ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติได้
2. ผู้ปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษามีความปลอดภัย - สถานศึกษาอบอุ่น ครูดูแลเด็กได้ดี - เด็กมีความสามารถทางการเรียนสูง / แข่งขันเข้าศึกษาต่อได้ (เก่ง)เป็นคนดี มีจริยธรรม ศีลธรรม (ดี) 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความตระหนัก เห็นความสำคัญของการศึกษา - ความร่วมมือในการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา หรือความร่วมมือในการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ
3. อาจารย์ผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - การบริการที่รวดเร็ว - การบริหารจัดการที่เป็นระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - การสอนที่มีคุณภาพ - คณาจารย์มีคุณธรรมและจริยธรรม

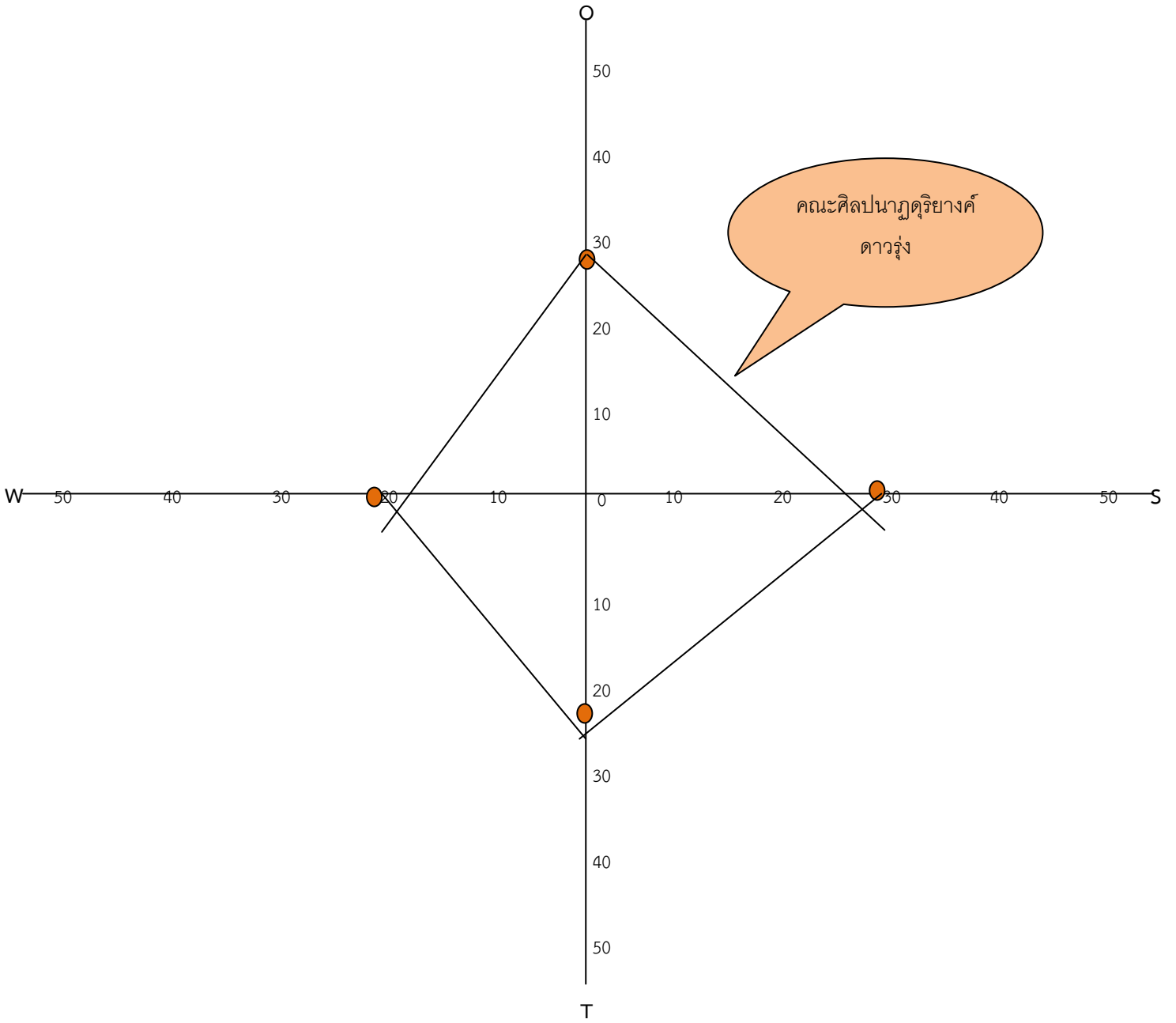
	<ul style="list-style-type: none"> - ความก้าวหน้าในวิชาชีพ - การพัฒนาความรู้ในด้านวิชาชีพ - การสร้างขวัญและกำลังใจ เช่น สวัสดิการ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- ความรับผิดชอบ
3.ผู้บริหาร	<ul style="list-style-type: none"> - การร่วมมือร่วมใจจากครูผู้ปกครอง - นักศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้บริหารที่มีดีและมีคุณภาพ - การมีธรรมาภิบาลและการทำงานที่โปร่งใส - มีความรับผิดชอบ
<p>บทสรุปประเด็นที่ต้องพัฒนา/ปรับปรุงในอนาคตความความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 ด้านการบริการอย่างทั่วถึงในวัสดุอุปกรณ์และห้องปฏิบัติการที่รองรับด้านการศึกษา 2 ด้านการพัฒนาความรู้ของคณาจารย์ในด้านวิชาชีพสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพ 3 ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา เช่น ระบบกล้องวงจรปิด 4 การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพผ่านการจัดสถานที่รองรับการฝึกพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และนอกเวลา 		

ตารางคะแนน SWOT matrix

ลำดับจุดแข็ง	คะแนน	ลำดับจุดอ่อน	คะแนน	รวม
S1 สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และคณะศิลปนาฏดุริยางค์เป็น ฐานรากด้านการสืบสาน สร้างสรรค์ และศิลปวัฒนธรรม	6	W1 การติดตามแผนยุทธศาสตร์ทุกตัวบ่งชี้ไม่เป็นไปตามรอบที่กำหนด	4	10
S2 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สามารถจัดการศึกษาได้บรรลุตามเป้าหมายหลักสูตร ทั้งสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ	5	W2 คณาจารย์ในคณะฯมีจำนวนไม่เพียงพอกับสาขาวิชาที่เปิดทำการสอนทั้งไม่สอดคล้องกับสัดส่วน FTES ตามระเบียบประกันคุณภาพการศึกษาของ สกอ. กลุ่มศิลปกรรม (สัดส่วน 1:8)	5	10
S3 บุคลากรคณะมีความเชี่ยวชาญด้านนาฏดุริยางคศิลป์เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ (ศิลปินแห่งชาติ)	7	W3 การพัฒนาคณาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการขาดความต่อเนื่อง	3	10
S4 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ได้รับเงินสนับสนุนอื่นๆจากการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนด้านการบริหารองค์กร	6	W4 เงินรายได้ต่อหัวไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากการจำกัดรับนักศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพแก่ผู้เรียน	4	10
S5 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีสถานที่ตั้งใกล้กับแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายมิติ	5	W5 คณะศิลปนาฏดุริยางค์ อาคารประกอบ ห้องเรียน ห้องพิเศษ และวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาไม่	5	10

		เพียงพอนักศึกษา		
คะแนนรวม S1 – S5	29	คะแนนรวม W1 – W5	21	
ลำดับจุดแข็ง	คะแนน	ลำดับจุดอ่อน	คะแนน	รวม
<p>O1 หน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศไว้วางใจสถาบัน คณะคณาจารย์และนักศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>O2 การเปิดเสรีทางการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสให้สถาบันมีการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการแข่งขันมากขึ้น</p> <p>O3 ค่านิยมของการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา เนื่องจาก ปัจจุบันมีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากขึ้น</p> <p>O4 สภาพสังคมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพด้านศิลปนาฏดุริยางค์</p> <p>O5 นโยบายการจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้สถาบันให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงสถาบัน</p>	<p>5</p> <p>5</p> <p>6</p> <p>7</p> <p>5</p>	<p>T1 การเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลและการเปลี่ยนแปลงของนโยบายระดับประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ขาดความชัดเจนทำให้การบริหารจัดการและการจัดการศึกษาได้รับผลกระทบ</p> <p>T2 สภาพของตลาดแรงงานในอนาคต</p> <p>T3 รูปแบบศิลปวัฒนธรรมไทยในปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว</p> <p>T4 สังคมไทยในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากต่างประเทศจำนวนมากส่งผลต่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย</p> <p>T5 นโยบายและกรอบยุทธศาสตร์ของกระทรวงวัฒนธรรมไม่สามารถสร้าง ความคล่องตัวด้านการจัดการเรียนรู้ และการสอน</p>	<p>5</p> <p>5</p> <p>4</p> <p>3</p> <p>5</p>	<p>10</p> <p>10</p> <p>10</p> <p>10</p> <p>10</p>
คะแนนรวม S1 – S5	28	คะแนนรวม W1 – W5	22	

ภาพแสดงศักยภาพขององค์กร

จากภาพสามารถวิเคราะห์คณะศิลปนาฏดุริยางค์อยู่ในตำแหน่งได้เปรียบเนื่องจากมีจุดแข็งและโอกาสที่เอื้อต่อการส่งเสริมการแข่งขัน แต่เนื่องจากปัจจัยด้านอื่นยังส่งผลต่อความชัดเจนด้านการยืนในตำแหน่งดาวรุ่ง เนื่องจากจุดอ่อนและอุปสรรคมีจำนวนใกล้เคียงกัน ดังนั้นการกำหนดกลยุทธ์ต้องพัฒนาจุดแข็ง ลดจุดอ่อน และใช้ประโยชน์จากโอกาสและป้องกันผลที่มาจากอุปสรรค

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยง (SO)

1. พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ให้จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาตนเองของประชาชนในท้องถิ่น และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน
3. ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่น และเครือข่ายความร่วมมือทางการบริการวิชาการ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนานักศึกษา และบุคลากรของคณะฯ
4. จัดให้มีกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร เพื่อให้ นักศึกษามีการพัฒนาตนเองในระดับที่สูงขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยง (ST)

1. พัฒนาระบบกลไกการบริการบริหารงานวิจัยและนวัตกรรม ให้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพด้านงานวิจัยและนวัตกรรมให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง
3. พัฒนาระบบสารสนเทศและการสื่อสารให้ทันสมัย สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการและตัดสินใจ

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยง (WT)

1. คณะต้องมีการพัฒนาทักษะของผู้เรียนในภายหลังทุกด้าน เนื่องจากนักศึกษาที่เข้ามาเรียน มีผลสัมฤทธิ์การเรียนค่อนข้างต่ำ เพราะคณะมีโอกาสดัดเลือกนักศึกษาน้อย
2. กำหนดแผนการพัฒนาบุคลากรทุกด้านเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน
3. เพิ่มจำนวนบุคลากรให้สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐาน
4. บูรณาการการวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่จะนำไปพัฒนาหลักสูตรในอนาคต
5. เพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เชิงรุกสู่กลุ่มเป้าหมาย
6. บริหารจัดการงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนได้โดยประหยัด

บทที่ 4 วิสัยทัศน์ และ นโยบาย

วิสัยทัศน์คณะวิชา

สร้างผู้นำด้านงานอนุรักษ์และสร้างสรรค์ แหล่งรวมองค์ความรู้และศิลปวัฒนธรรม พัฒนาบัณฑิตที่มีศักยภาพสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 พร้อมนำองค์กรตามกลไกธรรมาภิบาล

พันธกิจ

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในปี พ.ศ. 2560-2564 คณะศิลปนาฏดุริยางค์เร่งการขับเคลื่อนแผนพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ไปสู่เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุพันธกิจ ทั้ง 5 ประการดังนี้

พันธกิจที่ 1 การจัดการหลักสูตรด้านนาฏดุริยางคศิลป์ในรูปแบบอนุรักษ์และสร้างสรรค์ศักยภาพสอดคล้องตามคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21

พันธกิจที่ 2 ส่งเสริมผลงานวิจัย งานสร้างสรรค์ งานนวัตกรรม ของบุคลากรและนักศึกษา

พันธกิจที่ 3 ส่งเสริมแหล่งรวมองค์ความรู้ และบริการวิชาการด้วยศิลปวัฒนธรรมระดับศิลปินแห่งชาติ

พันธกิจที่ 4 สร้างศิลปวัฒนธรรมรุ่นใหม่ผ่านกลไกด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

พันธกิจที่ 5 พัฒนาระบบบริหารเชิงรุกที่มุ่งเน้นประสิทธิภาพการบริหารและหลักธรรมาภิบาล

เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของพันธกิจ ทั้ง 5 ประการดังกล่าว สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์ไว้ 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศบนพื้นฐานการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และนโยบายประเทศไทย 4.0

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ศึกษา วิจัยเพื่อถอดองค์ความรู้ที่สะท้อนคุณค่า เอกลักษณ์ อัตลักษณ์ด้านเสาหลักแห่งงานสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 บริการวิชาการที่ช่วยสืบสาน เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างเสาหลักด้านงานสร้างสรรค์ สะท้อนเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ สู่การเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 สร้างภาพลักษณ์องค์กรบนฐานเครือข่ายประชาสัมพันธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาบุคลากรและเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

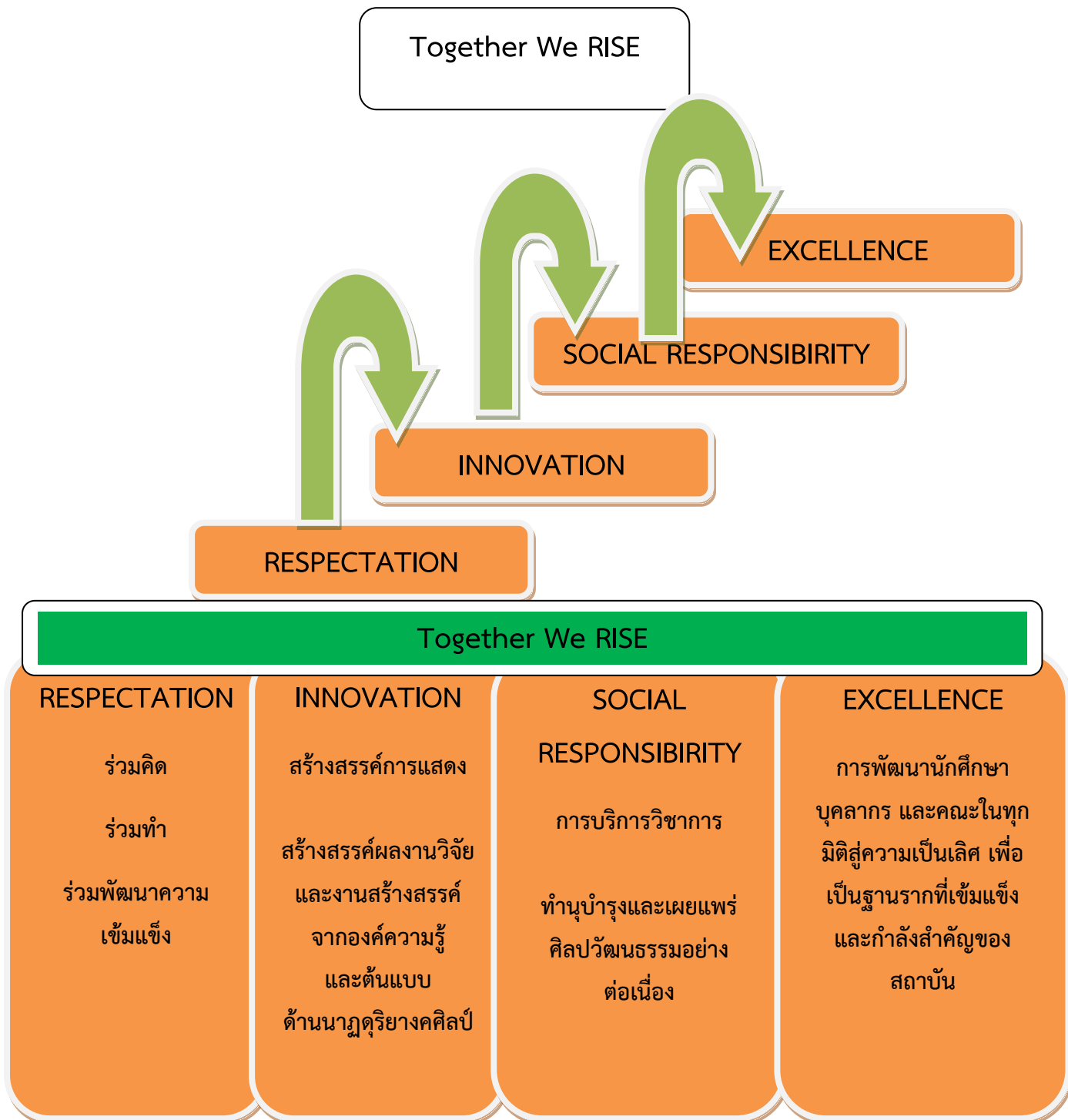
ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ 8 พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้วยกลไกธรรมาภิบาล

นโยบายบริหารคณะวิชา

1. จัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดนตรี คีตศิลป์ ให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. ส่งเสริมการวิจัยและงานสร้างสรรค์ เผยแพร่สู่สาธารณชนในระดับชาติและนานาชาติ
3. สนับสนุน ส่งเสริมการบริการวิชาการด้านนาฏดุริยางคศิลป์ โดยศิลปินต้นแบบและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
4. ประสานความร่วมมือสร้างพลังในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ในเชิงอนุรักษ์และสร้างสรรค์กับหน่วยงานในองค์กร เพื่อสร้างความคุ้มค่า แข็งแรง เป็นฐานรากสำคัญของสถาบัน
5. บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้คณาจารย์และบุคลากรได้รับการพัฒนา นำองค์กรไปสู่ความเป็นผู้นำด้านนาฏดุริยางคศิลป์

กลไกการขับเคลื่อนนโยบายสู่กลยุทธ์การบริหารงาน

กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงิน

แผนกลยุทธ์ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ได้มีการดำเนินการตามแผนงานโครงการ และพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณแล้ว ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ จึงได้จัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2559 ภายใต้อัตลักษณ์ดังต่อไปนี้

๑. หลักผลสัมฤทธิ์ของการบริหารงานตามภารกิจของรัฐ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 มาตรา 6 (2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
๒. หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 มี 6 องค์ประกอบคือ
 - 1) หลักนิติธรรม (The Rule of Law)
 - 2) หลักคุณธรรม (Morality)
 - 3) หลักความโปร่งใส (Accountability)
 - 4) หลักการมีส่วนร่วม (Participation)
 - 5) หลักความรับผิดชอบ (Responsibility)
 - 6) หลักความคุ้มค่า (Cost – effectiveness or Economy)

วัตถุประสงค์ของแผนกลยุทธ์ทางการเงิน

1. เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการด้านงบประมาณของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. เพื่อสร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพในการจัดหางบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณโดยจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์
3. เพื่อให้บริหารจัดการด้านงบประมาณมีเป้าหมายที่ชัดเจน และปฏิบัติได้
4. เพื่อให้มีการติดตาม ประเมินผลด้านการเงินและงบประมาณ และนำผลไปปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) ด้านการเงิน

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพการดำเนินการด้านการเงินของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ที่ผ่านมาพบ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่สามารถนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ด้านการเงินของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาคณะวิชา ดังนี้

จุดแข็งทางการเงิน (Strengths)

๑. ผู้บริหารคณะวิชาตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารการเงินและเข้าใจระบบการบริหารทางการเงิน
๒. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบด้านการเงิน
๓. มีข้อมูลทางการเงินชัดเจน แบ่งตามรายละเอียด โปร่งใส ตรวจสอบได้
๔. การบริหารงบประมาณมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์
๕. มีการเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง ข้อบังคับต่าง ๆ ตามที่สภาสถาบัน กำหนด
๖. การควบคุมการใช้จ่ายเงินไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. การจัดเก็บรายได้มีความยืดหยุ่น ทำให้รายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย
๒. การจัดทำรายงานข้อมูลทางการเงินเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ยังขาดการวิเคราะห์ ที่หลากหลายมิติเพื่อเสนอ ต่อผู้บริหาร
๓. ขาดการกำหนดทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับการจัดการรายได้ที่เน้นระบบและชัดเจน
๔. บุคลากรในคณะมีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านการเงินที่ถูกต้องน้อย และยังไม่เป็นทิศทางเดียวกัน ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๕. รายได้จากแหล่งงบประมาณอื่นนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ค่อนข้างน้อย

โอกาส (Opportunities)

๑. มีแหล่งงบประมาณชัดเจน
๒. สถาบันเป็นเสาหลักด้านศิลปวัฒนธรรมส่งผลต่อการเกิดเงินรายได้จากการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
๓. นโยบายระดับประเทศส่งเสริมให้สถาบันมีการบริหารจัดการที่ดี
๔. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในโลกปัจจุบัน ทำให้สถาบันมีโอกาสนำสื่อสารเพื่อสร้างการยอมรับและ เป็นที่รู้จักมากขึ้น
๕. การเชื่อมโยงฐานข้อมูลจากสำนักงบประมาณและกรมบัญชีกลาง เช่นระบบ e-Budgeting ระบบ GFMis ทำให้สถาบันมีข้อมูลในการตัดสินใจที่ดี
๖. ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล

๗. สถาบันสามารถจัดโครงการบริการวิชาการ งานวิจัยและอื่น ๆ เพื่อจัดหารายได้เพิ่มเติมจากรายได้ การศึกษา

อุปสรรค (Treats)

๑. กฎระเบียบทางการเงินเข้มงวด ไม่มีความยืดหยุ่น
๒. นโยบายของรัฐเปลี่ยนแปลงบ่อย
๓. การประสานงานภาครัฐล่าช้าไม่ค่อยได้คำตอบ
๔. การให้กู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) และกองทุนเงินให้กู้ยืมที่ผูกพันกับรายได้ ในอนาคต (กรอ.) ไม่แน่นอน และไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา
๕. อัตราการเกิดของประชากรที่ลดลง ทำให้จำนวนนักเรียนที่เข้าสู่ระดับอุดมศึกษามีจำนวนลดลง
๖. บางครั้งระบบเครือข่ายขัดข้อง ทำให้มีปัญหาในการทำงาน

บทที่ 6

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน คณะศิลปนาฏดุริยางค์

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560-2564

ความสำคัญของแผนกลยุทธ์ทางการเงิน

การเงินและงบประมาณเป็นปัจจัยการบริหารที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ ทั้งที่มาจาก งบประมาณแผ่นดิน และเงินรายได้จากค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม อื่นๆ ของนักศึกษา และรายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ จึงต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อน ความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีของ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ทางการเงิน ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวน นักศึกษา และค่าใช้จ่ายที่ คณะวิชา ใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว รายได้ทั้งหมดของคณะ ฯ หลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ตัวชี้วัดเหล่านี้แสดงถึงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการ ด้านการเงินที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดดังกล่าว คณะศิลปนาฏดุริยางค์ จึงกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม และการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินของ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ เพื่อการนำสู่การจัดทำ แผนปฏิบัติประจำปีทางการเงิน

แหล่งทรัพยากรทางการเงินในปัจจุบัน

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีแหล่งงบประมาณในการสนับสนุนเพื่อการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จากงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินรายได้ ซึ่งมาจากค่าลงทะเบียนของ นักศึกษา รายได้จากงานวิจัยและการบริการวิชาการ รายได้จากการบริหารทรัพย์สิน และรายได้จากดอกเบี้ย เป็นต้น และเงินสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก เช่น ความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน ที่มา ของรายได้ของคณะศิลปนาฏดุริยางค์ประกอบด้วย

1. งบประมาณแผ่นดิน
2. งบประมาณเงินรายได้ ได้แก่ เงินค่าลงทะเบียน
3. เงินรายได้อื่น ๆ เช่น รายได้จากเงินค่าลงทะเบียนในการจัดกิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคม การรับ ทำงานวิจัย จากแหล่งทุนภายนอก การเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของคณะวิชา รายได้ดอกเบี้ยจากการลงทุน เงิน ทุนการศึกษา เงินรับฝาก และเงินบริจาค

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางการเงิน ของ คณะศิลปนาฏดุริยางค์ คณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินของ คณะได้ร่วมการประชุมหารือถึงข้อสรุปที่เกิดขึ้น และได้ระดมความคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์ทางการเงินของคณะ 3 ยุทธศาสตร์ และแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของคณะวิชาและแผนกลยุทธ์ทางการเงิน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ทางการเงิน ดังนี้

วิสัยทัศน์ทางการเงิน

คณะศิลปนาฏดุริยางค์มีระบบบริหารจัดการด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทุกพันธกิจและสร้างความมั่นคงให้คณะอย่างยั่งยืนบนรากฐานการเป็นเสาหลักด้านศิลปนาฏดุริยางค์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้การบริหารจัดการด้านงบประมาณของคณะวิชาให้เกิดประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. เพื่อสร้างระบบกลไกที่มีประสิทธิภาพในการจัดหางบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณ โดยจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์
3. เพื่อให้การบริหารจัดการด้านงบประมาณมีเป้าหมายที่ชัดเจนและปฏิบัติได้
4. เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการฐานข้อมูลทางการเงิน มีการติดตามผลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการบริหารงานและตัดสินใจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ทางการเงิน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงิน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนากระบวนการจัดสรร การตรวจสอบ ติดตามผลการใช้งบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มรายได้ให้กับคณะวิชา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. มีแผนการใช้จ่ายเงินเพื่อสนับสนุนภารกิจ และยุทธศาสตร์ของคณะวิชาที่มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในองค์กร
3. การเพิ่มรายได้จากฐานทรัพยากรของคณะวิชา
4. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเงินและงบประมาณที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์

1. กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของคณะวิชา
2. จัดหาแหล่งเงินและสร้างรายได้เพิ่มให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
3. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการเงินและงบประมาณ และการเงินให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
4. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการเงินให้สามารถรองรับการบริหารและปฏิบัติงานด้านการเงินทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงิน

เป้าประสงค์ : เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะวิชา ให้มี

ประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีการติดตาม ตรวจสอบ

การใช้จ่ายงบประมาณ

กลยุทธ์ที่ 1 : การใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักการ : มีการประเมินความคุ้มค่าของการใช้จ่าย ยึดถือตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

มาตรการ : ใช้จ่ายงบประมาณให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กลยุทธ์ที่ 2 : ปรับปรุงระบบบริหารทางการเงิน

หลักการ : บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องเร่งรัดและพัฒนาระบบบริหาร

จัดการทางการเงิน

มาตรการ : ปรับปรุงระบบบัญชี การเงิน และงบประมาณอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนากระบวนการจัดสรร ตรวจสอบ ติดตามผลการใช้งบประมาณ

เป้าประสงค์ : เพื่อความถูกต้องของการจัดสรรงบประมาณ และนำผลการใช้จ่ายงบประมาณมา

ปรับปรุงแก้ไข

กลยุทธ์ : กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงาน

หลักการ : จัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานตามแผนงานของ โครงการ/กิจกรรม ที่ชัดเจน

มาตรการ : สนับสนุนให้สาขาวิชา/หน่วยงาน จัดทำแผนงานของโครงการ/กิจกรรมเพื่อเสนอ

ของงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การเพิ่มรายได้ให้กับคณะวิชา

เป้าประสงค์ : การเพิ่มรายได้จากฐานทรัพยากรของคณะวิชา

กลยุทธ์ : จัดหารายได้จากภายในและภายนอกคณะวิชาตลอดจนสถาบัน

หลักการ : ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อหารายได้

มาตรการ : 1. จัดกิจกรรมเพื่อหารายได้

2 . ให้เข้าสถานที่ภายในคณะวิชา

3 . จัดบริการวิชาการแบบมีรายได้

4. สนับสนุนกิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ

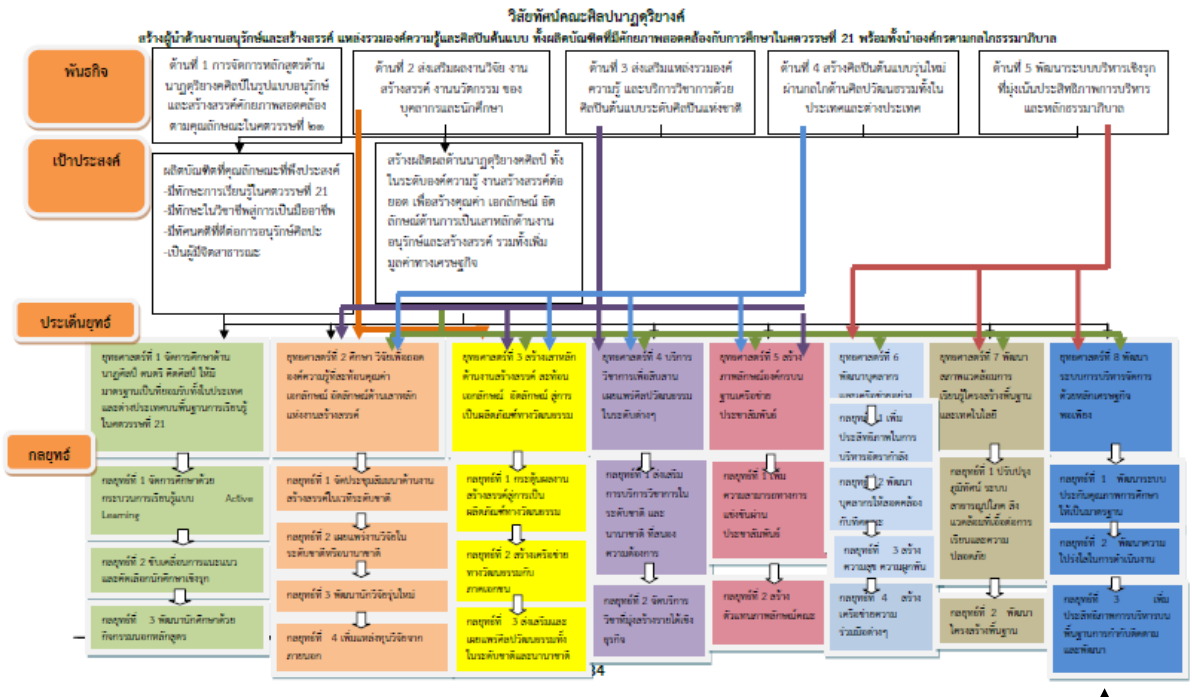
เป้าประสงค์ : คณะวิชา มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณภาพ สามารถใช้งานและ
ตรวจสอบข้อมูลด้านงบประมาณการเงิน

กลยุทธ์ : พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถรองรับความต้องการต่อการใช้งาน

หลักการ : ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

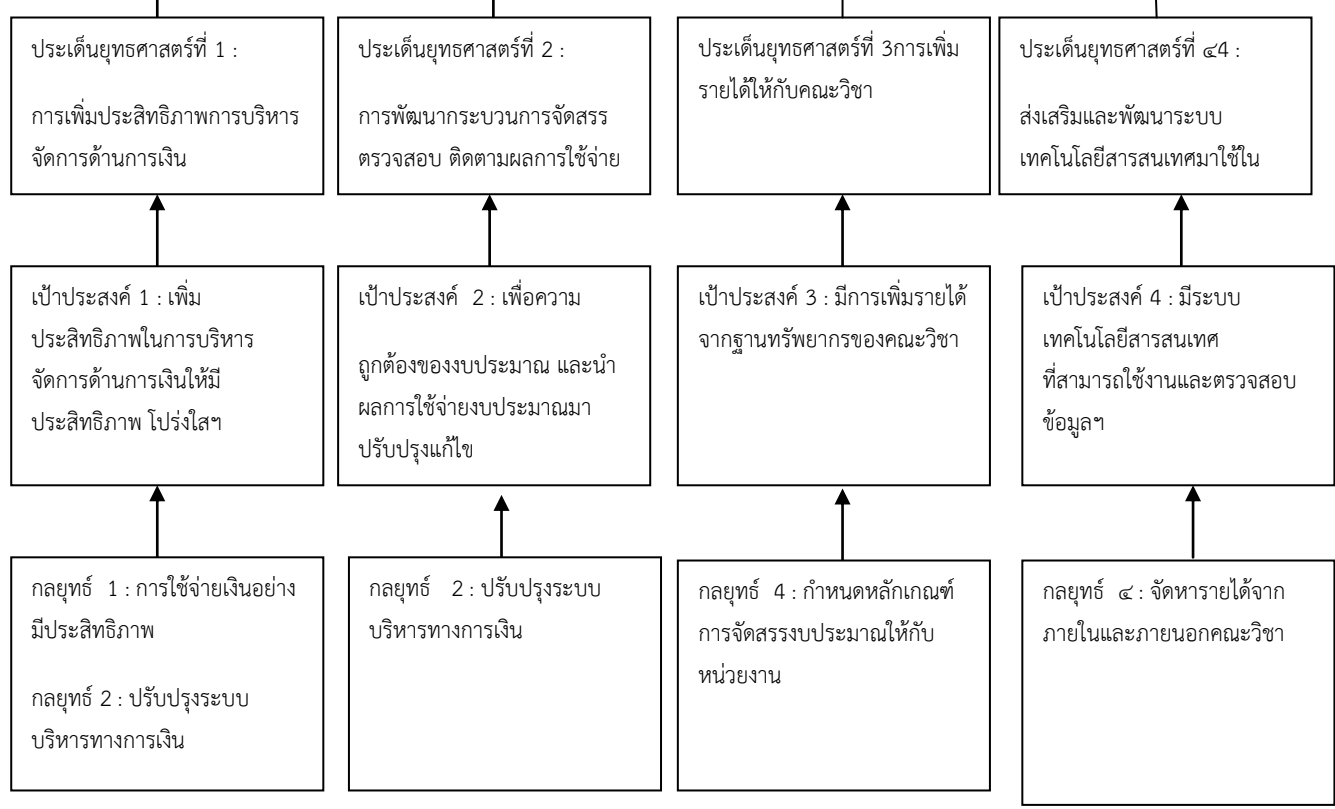
มาตรการ : 1. จัดทำครุภัณฑ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เพียงพอ

2. พัฒนาและปรับปรุงระบบคอมพิวเตอร์เพื่อจัดเก็บข้อมูล

วิสัยทัศน์ของแผนกลยุทธ์การเงิน

คณะศิลปปาฏดุริยางค์มีระบบบริหารจัดการด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทุกพันธกิจและสร้างความมั่นคงให้คณะอย่างยั่งยืนบนรากฐานการเป็นเสาหลักด้านศิลปปาฏดุริยางค์

แผนกลยุทธ์การเงิน ประจำปี 2560-2564

คณะศิลปนาฏริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์/มาตรการ	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์วิธีการ	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ	โครงการ
			60	61	62	62	64				60	61	62	62	64		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงิน	1 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสฯ	1 ผู้สำเร็จการศึกษาเป็น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานเป็นที่ยอมรับระดับชาติ	90	95	95	98	98	1.การใช้ จ่ายเงินอย่าง มี ประสิทธิภาพ	1.ร้อยละ ความสำเร็จ ด้านงานใช้ จ่าย งบประมาณ 2.. ร้อยละ การลด ต้นทุน 3. ร้อยละ ของผู้สำเร็จ การศึกษาที่ สำเร็จ	1. มาตรการ เร่งรัดการ เบิกจ่าย 2.การติดตาม ผลการใช้จ่าย งบประมาณ 3.มาตรการการ ลดต้นทุน	100	100	100	100	100	-ฝ่ายบริหาร	1. มาตรการเร่งรัด การเบิกจ่าย 2.การติดตามผล การใช้จ่าย งบประมาณ 3.มาตรการการลด ต้นทุน 4.ระบบกลไกการ บริการจัดการด้าน การเงิน
								2.ปรับปรุง ระบบบริหาร ทางการเงิน			10	10	10	10	10		
											80	85	90	90	90		

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์/มาตรการ	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์วิธีการ	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ	โครงการ
			60	61	62	62	64				60	61	62	62	64		
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนากระบวนการจัดสรรตรวจสอบติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณ	2.เพื่อความถูกต้องของงบประมาณและนำผลการใช้จ่ายงบประมาณมาปรับปรุงแก้ไข	2.ร้อยละของผู้สำเร็จ	80	85	90	95	98	3. กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงาน	4. ร้อยละความสำเร็จ	4. จัดทำแผนและโครงการทั้งระดับคณะและร่วมกับสถาบัน	80	80	82	84	86	-ฝ่ายบริหาร	1. มาตรการเร่งรัดการเบิกจ่าย 2.การติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณ 3.มาตรการการลดต้นทุน 4.ระบบกลไกการบริหารจัดการด้านการเงิน
								5. ผลสัมฤทธิ์หลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงาน			80	80	80	80	80		

ประเด็น ยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์/ มาตรการ	ตัวชี้วัด	กลยุทธ์วิธีการ	เป้าหมาย					ผู้รับผิดชอบ	โครงการ
			60	61	62	62	64				60	61	62	62	64		
ประเด็น ยุทธศาสตร์ ที่ 3 : การเพิ่มรายได้ ให้กับคณะวิชา	2. จัดหา รายได้จาก ภายในและ ภายนอกคณะ วิชา	3. ร้อยละของ ผู้สำเร็จ	80	85	90	95	98	4. จัดหา รายได้จาก ภายในและ ภายนอก คณะวิชา	6. จำนวน โครงการหรือ กิจกรรมที่ สามารถเพิ่ม รายได้	9. จัดทำแผนและ โครงการเพิ่ม รายได้เชิงรุก	5	6	7	8	10	- ฝ่าย บริหาร	
									7. ร้อยละ ความสำเร็จ ของการเพิ่ม ยอดเงิน รายได้		80	80	80	80	80		

ตารางแสดงแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560-2564

ตารางแสดงแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะศิลปนาฏดุริยางค์

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2562

แผนกลยุทธ์การเงินคณะศิลปนาฏดุริยางค์	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะวิชา				
	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ					
เป้าประสงค์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะวิชา ให้มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมทั้งมีการติดตาม ตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณ					
กลยุทธ์ทางการเงิน					
1. การใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ					✓
2. ปรับปรุงระบบบริหารทางการเงิน					✓
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนากระบวนการจัดสรร ตรวจสอบ ติดตามผล การใช้งบประมาณ					
เป้าประสงค์ เพื่อความถูกต้องของการจัดสรรงบประมาณ และนำผลการใช้งบประมาณมา ปรับปรุงแก้ไข					
กลยุทธ์ทางการเงิน					
1. กำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงาน					✓
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มรายได้ให้กับคณะวิชา					
เป้าประสงค์ การเพิ่มรายได้จากฐานทรัพยากรของคณะวิชา					
กลยุทธ์ทางการเงิน					
1. จัดหารายได้จากภายในและภายนอกคณะวิชาตลอดจนสถาบัน					✓
ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ใน					

การบริหารจัดการ					
เป้าประสงค์ การเพิ่มรายได้จากฐานทรัพยากรของคณะวิชา					
กลยุทธ์ทางการเงิน					
1. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้สามารถรองรับความต้องการต่อการใช้งาน					✓

แนวทางการจัดหาทรัพยากรทางการเงิน

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีแนวทางในการจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ตามพันธกิจ 5 ด้าน ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การบริหารจัดการ การวิจัย การบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ มหาวิทยาลัยมีแหล่งรายได้หลัก 2 แหล่ง คือ เงินงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้ เงินงบประมาณแผ่นดิน จำนวนวงเงินงบประมาณที่ได้รับจะได้รับการจัดสรรจากสำนักงบประมาณ ส่วนเงินงบประมาณเงินรายได้พิจารณาจากประมาณการค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าเล่าเรียนของนักศึกษาแต่ละหลักสูตรตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยได้กำหนดแนวทางการจัดหา และการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเงินไว้ ดังนี้

ด้านรายรับ

1. งบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดทำคำของบประมาณภายใต้พันธกิจ 5 ด้าน ของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การจัดการศึกษา การบริหารจัดการ การให้บริการวิชาการแก่สังคม การสร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1.1 ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินขั้นต่ำของรายจ่ายประจำและงบลงทุน

1.2 ขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากงบประมาณแผ่นดิน ตามยุทธศาสตร์การบริหารสถาบันโดยเสนอขอเป็นโครงการตามหมวดรายจ่าย ตามระเบียบสำนักงบประมาณและมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ กระทรวงวัฒนธรรม และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

2. เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน หรืองบประมาณเงินรายได้ มีการจัดสรรเป็นไปตามผังภาพการจัดสรร

2.1 รายได้จากการจัดการศึกษา

2.2 รายได้ที่ได้รับจากการบริการทางวิชาการ หรือเงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งเงินทุนภายนอก

2.3 รายได้จากการบริหารงาน ได้แก่ เงินรายได้จากการบริหารทรัพย์สิน

2.4 รายได้จากดอกเบี้ย ได้แก่ เงินรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝาก และเงินรายได้จากดอกเบี้ยการลงทุน

2.5 เงินทุนการศึกษา เงินบริจาค หรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค

2.6 เงินรับฝาก

2.7 เงินรายได้อื่นๆ

3. การระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น งานการกุศล

ด้านรายจ่าย

1. งบประมาณแผ่นดิน

เงินงบประมาณแผ่นดิน ตามที่ได้รับจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

งบประมาณ มหาวิทยาลัยดำเนินการจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงาน โดยจัดสรรแยกตามแผนงาน ผลผลิต ซึ่ง คณะวิชาได้รับจัดสรรงบประมาณตามหมวดรายจ่าย ดังนี้

1. งบบุคลากร (เงินเดือนข้าราชการ ค่าจ้างประจำ ค่าตอบแทนพนักงานราชการ)
2. งบดำเนินการ (ค่าตอบแทน ใช้สอย วัสดุ และค่าสาธารณูปโภค)
3. งบลงทุน (ค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง)
4. งบเงินอุดหนุน (ค่าใช้จ่ายบุคลากร เงินอุดหนุนโครงการบริการวิชาการ เงินอุดหนุนทุนผลิต และพัฒนาบุคลากรระดับปริญญาโท-เอก ในและต่างประเทศ เงินอุดหนุนสำหรับโครงการวิจัยเพื่อถ่ายทอด เทคโนโลยี และเงินอุดหนุนสำหรับโครงการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้)
5. งบรายจ่ายอื่น
6. งบสำรองจ่าย (งบกลาง)

2. งบประมาณเงินรายได้

2.1 งานนโยบาย

- 2.1.1 การจัดการเรียนการสอน
- 2.1.2 งานพัฒนา/ปรับปรุงภูมิทัศน์มหาวิทยาลัย
- 2.1.3 งานวิจัย การบริการวิชาการ
- 2.1.4 งานพัฒนาบุคลากร
- 2.1.5 งานกิจการนักศึกษา
- 2.1.6 งานประชาสัมพันธ์

2.2 รายจ่ายประจำ ประกอบด้วย

- 2.2.1 งบบุคลากร
- 2.2.2 งบดำเนินการ
- 2.2.3 งบลงทุน
- 2.2.4 งบเงินอุดหนุน
- 2.2.5 งบรายจ่ายอื่น

การบริหารงบประมาณ

เมื่อได้รับจัดสรรเงินงบประมาณแล้วคณะศิลปนาฏดุริยางค์มีแนวทางในการบริหารงบประมาณ ดังนี้

1. สถาบันจัดทำแผน/รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย งบประมาณ รายได้ และจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี เพื่อใช้เป็นแผนบริหารงบประมาณประจำปี
2. ทุกหน่วยงานปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีและรายงานผลการดำเนินงาน เสนอมหาวิทยาลัย หากมีการเปลี่ยนแปลงแผนการปฏิบัติราชการประจำปีให้หน่วยงานเสนอขออนุมัติ ปรับแผนปฏิบัติราชการต่อสถาบันและสภาสถาบัน
3. แต่งตั้งคณะกรรมการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินของมหาวิทยาลัย เพื่อวิเคราะห์ผล การใช้จ่ายเงินงบประมาณ ติดตามการใช้จ่าย ตลอดจนปัญหาอุปสรรค เพื่อเสนอสภาสถาบันตามลำดับชั้น
4. ผู้บริหารนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการบริหารงาน เช่น การจัดทำระบบควบคุมภายใน และ บริหารความเสี่ยง
5. งานตรวจสอบภายในทำหน้าที่ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด เสนอรายงานต่ออธิการบดีและคณะกรรมการตรวจสอบประจำ มหาวิทยาลัยเพื่อเสนอสภาสถาบัน

การจัดทำระบบข้อมูลทางการเงิน

คณะศิลปนาฏดุริยางค์มีระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและ วิเคราะห์สถานะทางการเงินได้ โดยมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารทรัพยากรของสถาบัน ระบบงาน เพื่อใช้ ในการบันทึกบัญชีเกณฑ์คงค้าง และจัดทำรายงาน งบการเงิน และมีระบบ GFMIS ที่ใช้สำหรับเงินงบประมาณ แผ่นดิน ซึ่งสามารถนำข้อมูลจากระบบบัญชีมาวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และนำไปคำนวณต้นทุนต่อหน่วย ผลผลิตของคณะ ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุนของคณะให้มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วย ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศการบริหารทรัพยากรของคณะในระบบต่างๆ เพื่อสามารถนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ ค่าใช้จ่ายและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และความมั่นคงขององค์กร

การจัดทำรายงานทางการเงิน

คณะศิลปนาฏดุริยางค์ มีการจัดทำรายงานทางการเงินรายไตรมาสและประจำปี เพื่อเสนอให้ ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารคณะพิจารณา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานและการดำเนินงานของคณะ และจัดส่งรายงานการเงิน เพื่อเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบต่อไป

บทที่ 7

การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติและติดตามประเมินผล

การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2562 ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในคณะวิชา เพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยดำเนินการดังนี้

1. สื่อสารแผนกลยุทธ์ทางการเงินให้บุคลากรทุกหน่วยงานรับทราบ เพื่อสร้างความเข้าใจในทิศทางของการบริหารทางการเงิน และดำเนินงานตามกลยุทธ์ที่กำหนด
2. หน่วยงานจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ที่สอดคล้อง เชื่อมโยงกับแผนกลยุทธ์ทางการเงินของสถาบัน
3. มอบหมายให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผล ทำหน้าที่ติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ทางการเงิน

การติดตามประเมินผล

การติดตามประเมินผลแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 – 2562 ดำเนินการเป็นประจำทุกปี เพื่อเปรียบเทียบระหว่างผลงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน หรือทบทวนเป้าหมายและกลยุทธ์ให้เกิดความเหมาะสม ซึ่งจะดำเนินการโดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนกลยุทธ์ทางการเงิน